

„Min Søn..." gentog han, og hele hans Legeme skælvede.

Mens dette foregik i Præstens Stue, sad den lille Synder henne paa Skolen og skjulte sin daarlige Samvittighed for Læreren og Kammeraterne bag en høj Stabel Bøger. Han havde paa Vejen til Skolen mødt den vrede Borgermand, der havde raabt til ham over Gaden: „Hold dig nu parat, min Dreng! For nu gaar jeg hen og snakker et lille Ord med din Far!" Peter Andreas plejede ellers ikke at tage sig Faderens Vrede synderlig nær; men han havde dennegang undtagelsesvis en Fornemmelse af at have begaaet noget uværdigt, og han følte sig mere og mere utilpas, efterhaanden som Tiden nærmede sig, da han skulde hjem.

Med røde Øren luskede han ind gennem Præstegaardsporten og forbi det Forstuevindu, hvorfra Faderen plejede at passe ham op og kalde ham ind, naar han havde forbrudt sig. Men Vinduet forblev lukket. Heller ikke ude paa Gaardspladsen, hvorover Vejen gik til Køkkenindgangen, saa han noget til Faderen, og han begyndte allerede at trække Vejret lettere. „Manden har naturligtvis bare villet true," tænkte han og drev ind i Køkkenet for som sædvanligt at høre til Middagsmaden. Grebet af et pludseligt Overmod vovede han sig endog ind i Sovekammeret for at sige Goddag til Moderen. Men her standsedes han straks i Døren af et mørkt Blik henne fra Sengen. Med haard, ligesom fremmed Stemme sagde Moderen: „Gaa ind paa dit Kammer, — jeg vil ikke se dig."

Drengen blev staaende lidt; han kunde se paa Moderen, at hun havde grædt. „Hører du ikke? Bliv inde paa dit Kammer, indtil der kaldes paa dig." — Saa listede han modfalden bort.

Noget efter blev han af Husets gamle, eenøjede Tjenestepige kaldt ind til Middagsmaaltidet. Hans Søsken sad allerede paa deres Pladser omkring det lange Bord og ventede. I det samme han viste sig, stoppede de op i deres Tale, og af denne Tavshed og af deres tillaasede Miner forstod han, at ogsaa de vidste Besked. Med et Forsøg paa at lade overlegen kastede han sig ned paa sin Stol og stak Hænderne i Lommerne; men ingen saa paa ham. Kun nede fra Bordenden rettedes et Øjepar imod